

Dr Gary Meadors, 1 Koryntian, wykład 28, 1 Koryntian 12-14, odpowiedź Pawła na pytanie dotyczące darów duchowych, wprowadzenie do 1 Koryntian 12-14

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 28, 1 Koryntian 12-14, Odpowiedź Pawła na pytania dotyczące darów duchowych. Wprowadzenie do 1 Koryntian 12-14.

Witamy na naszym wykładzie, który rozpoczyna rozdziały 12-14, kolejną główną jednostkę w księdze 1 Koryntian. Przeszliśmy długą drogę. To wykład numer 28, a macie pakiet notatek numer 14, który powinien zaczynać się od strony 178.

Więc musisz mieć te notatki przed sobą, aby wykład miał jak najwięcej sensu, ponieważ czasami wypisuję rzeczy w całości i daję ci wykresy, które pomagają wyjaśnić, co próbuję powiedzieć. Cóż, rozdziały 12-14 są dość znane, ponieważ dotyczą kwestii darów duchowych. Zwróć uwagę na podsumowanie sekcji na stronie 178.

Paweł omawia dary duchowe z dwóch perspektyw: suwerennego Pana i prawa miłości. Jedynym darem, który wydaje się stwarzać problemy w Koryncie, są języki. Jednak Paweł twierdzi, że języki, zamiast być ostatecznym testem duchowości, są rzeczywistości jednym z najmniej pożądanym darów.

Oprócz umieszczenia na końcu listy darów, cały argument 12-14 polega na tym, że zbudowanie i miłość są najwyższymi przejawami duchowości, nie języki. W rzeczywistości języki były przeszkodą zarówno dla zbudowania, jak i miłości. W porównaniu z bardziej jawnymi darami, praktykowanie chrześcijańskiej cnoty wydaje się niektórym z tych Koryntian stateczne i bezbarwne.

Dyskusja Pawła na ten temat jest epicko-tworzeniem. Zaczyna od pokazania, że panowanie Chrystusa jest tym, co jest ważne, jak zauważył Leon Morris. Więc przejdziemy przez te rozdziały.

Rozdział 12 porusza kwestię darów. Rozdział 13 to świetny rozdział o miłości, o której każdy wie. Rozdział 14 zajmuje się regulacją tych darów.

Ale to jest jednostka i jest niezwykle ważne, abyśmy ją trzymali razem. Rozdział 13 nie jest jakąś przemyśleniem ani dygresją, ale jest spoiwem, które trzyma razem rozdziały 12 i 14 i sprawia, że cały ten problem dotyczy społeczności, a nie tylko jednostek, które myślą, że być może są lepsze, ponieważ ćwiczyły jakiś zewnętrzny,

jawny dar, taki jak języki. Strukturalnie Richard Hayes widzi w tych rozdziałach potrójną strukturę.

Rozdziały, oczywiście, zostały dodane dość późno w historii chrześcijaństwa, a wersyfikacja jest w tej samej kategorii. Ale dodawanie rozdziałów i wersetów było, ogólnie rzecz biorąc, przydatne. Oczywiście pierwotnie robiono to, aby ludzie mogli coś znaleźć, ale ci, którzy się tym zajmowali, wykonali przyzwoitą robotę z podziałem rozdziałów, chociaż nie zawsze.

Rozdziały 12, 13 i 14 to jednostki, duże jednostki, i tam właśnie mieszczą się nasze podziały rozdziałów. Rozdział 12 argumentuje za uzupełniającą rolę darów w społeczności. Dary nie są indywidualistycznymi, sprywatyzowanymi przedmiotami, ale są dla dobra społeczności.

To temat, który przewija się przez te rozdziały raz po raz. Metafora ciała staje się w tym względzie główną prezentacją. Rozdział 13 przedstawia miłość jako normę rządzącą wszystkimi duchowymi manifestacjami.

Miłość jest zasadą regulującą. Miłość jest czymś, co działa we wspólnocie. Nie jest indywidualistyczna, ale patrzy na całość, a nie na poszczególne części.

Następnie rozdział 14 zawiera wytyczne dotyczące zarządzania darami pod parasolem miłości. Kontynuuje to w tym rozdziale, szczególnie języki jako rządzone. To teraz wyłania się jako prezentowany problem.

Nie powiedziano nam wiele o naturze tego problemu, ponieważ otrzymaliśmy wskazówki w innych miejscach. Możemy założyć, że ci, którzy mieli status, być może ćwiczyli języki, aby podnieść swój status. Byłoby to założenie, ale byłoby rozsądne w świetle tego, co do tej pory widzieliśmy w społeczności Korynckiej.

Niektóre inne strukturalne obserwacje zauważysz na stronie 178. Wygląda to chaotycznie, ale starałem się pokazać ci tutaj chiasm. W 12:1-3 mamy stwierdzenie, że Jezus jest Panem.

To jest często pomijane, ale to wyznacza programowe tempo tego, co dzieje się w rozdziałach 12-14. Jezus jest Panem. Zauważysz, że 14:37-40 kończy całą tę jednostkę.

Mamy nauczanie Jezus jest Panem. Aby użyć analogii w grze słów, Jezus jest Panem nauczającym, ponieważ to komunikacja jest tym, czego szuka Paweł. Chodzi o to, aby ludzie byli edukowani, a nie tylko obserwowali kogoś, kto robi coś, czego nawet nie rozumieją.

Pośrodku tych dwóch nawiasów Jezus jest Panem, nauczanie jest Panem. Mamy 12:4-30, gdzie grane są jedność i różnorodność. 12:31-13:13, gdzie mamy prymat miłości, a to staje się środkiem, ponieważ Pan, Pan, na granicach.

12 :4-30 jedność i różnorodność. 14 dotyczy porządku. Jak uporządkować i utrzymać jedność w darach? A osią tego wszystkiego jest kwestia miłości w rozdziale 13.

Myślę, że to jest uzasadniona prezentacja chiazmu, a chiazm pokazuje strukturę i sposób, w jaki rzeczy się ze sobą wiążą. Tak więc pokazuje nam prymat rozdziału 13. To nie jest tylko przemyślenie na końcu lub jakiś uroczy mały nabożeństwo utkwione w środku tego wszystkiego, ale jest to zasada zarządzania w radzeniu sobie z wyrażaniem publicznego kultu.

No dobrze, to są pewne drobne strukturalne rzeczy; większość z nich jest stosunkowo jasna, a zaczynamy od dołu strony 178, 1 Koryntian 12-14 jest teraz oznaczony periode. Ta grecka fraza, którą widzieliśmy wielokrotnie, często tłumaczona dosłownie, jest teraz niepokojąca. I tak Paweł zaczyna w rozdziale 12, teraz o darach Ducha.

1 Koryntian 12-14 Tym razem Paweł nie podaje żadnego oryginalnego pytania ani sloganu, na który odpowiada. Problem staje się oczywisty, ale tym razem nie jest to tyle odpowiedź na pytanie, co odpowiedź na ogólne kwestie wyrażania darów. Możemy powiedzieć tutaj, na początku, zanim zajdziemy za daleko, że były to aktywne dary i były to prawowite sposoby oddawania czci.

Paweł nigdy nie mówi, że nie były, ale je reguluje. I wspomnę o tym jeszcze raz później, jest dla mnie naprawdę interesujące, że jedyny raz, kiedy mamy to stwierdzone i omówione w Nowym Testamencie, to tutaj. Listy pasterskie w Księdze Efezjan, które są dwiema głównymi księgami kościelnymi o porządku i funkcji, w ogóle o tym nie wspominają.

I to jest dla mnie fascynujące, ponieważ prawdopodobnie pojawiają się one po tych kwestiach w 1 Liście do Koryntian. W rezultacie można by oczekiwać pewnej refleksji. Być może Korynt był jedynym miejscem, w którym odbywało się publiczne wielbienie dokładnie w taki sposób.

Nie wiemy, ale jest to obserwacja, że nie pojawia się nigdzie indziej, szczególnie w pismach pasterskich. Wszystkie listy są pasterskie, ale w listach pasterskich, 1 Tymoteusza, 2 Tymoteusza i Tytusa, a także w Księdze Efezjan, która ma pewne główne, główne aspekty pasterskie, szczególnie w drugiej połowie, nie ma tego. To dla mnie fascynujące.

Dobrze, dary duchowe i suwerenny Pan, rozdział 12. Rozpoczynamy naszą analizę od kilku ogólnych obserwacji na temat darów duchowych w Nowym Testamencie. Przyjrzyjmy się im ogólnie, zanim przejdziemy do szczegółów wersetów.

Możemy zadać sobie pytanie na stronie 179, czym jest dar? Termin dar nie przekazuje jasno koncepcji z 1 Koryntian 12 do 14. Szczególnie w, przynajmniej w kulturze zachodniej, słowo dar w naszej kulturze z powodu rozwoju Bożego Narodzenia i urodzin, kiedy to dostajesz prezenty. To jest to, co większość ludzi prawdopodobnie od razu myśli, gdy słyszy słowo dar.

Myślę o czymś, co jest im dane w tym względzie. I chociaż prezenty są w pewien sposób darem od Boga, nie są jak prezenty świąteczne. Musimy więc być bardzo, bardzo ostrożni z tym, co sobie wyobrażamy w naszych umysłach z naszych własnych ustawień i kultury na temat samego słowa dar.

W rzeczywistości słowo dar nigdy nie pojawia się w tym rozdziale. Jest to termin dodany, logicznie rzecz biorąc, do innych terminów odnoszących się do charyzmatów duchowych. Ale słowo dar, powszechne słowo w Nowym Testamencie, doron, nigdy nie występuje.

Dlatego musimy być bardzo ostrożni, jeśli chodzi o sposób, w jaki to nam się przedstawia. W tych rozdziałach dominują dwa greckie terminy. Słowo pneumatikos .

Pneumatikos to przymiotnik. Powstał na bazie terminu pneuma. Prawdopodobnie wiesz, słyszałeś o pneuma.

To jest słowo oznaczające ducha. Obejmuje ono również wiatr i oddech. I obejmuje ducha ludzkiego, Ducha Świętego.

Słowo pneuma jest używane dla Ducha Świętego. Ale jeśli umieścisz je w formie przymiotnikowej, pneumatikos, to modyfikuje coś w rodzaju ciała duchowego. Zobaczmy w 1 Koryntian 15.

Mowa o Mojżeszu i wędrowce po pustyni to duchowy pokarm. A więc duchowy charyzmat, słowo charyzmat jest tłumaczone jako dary. I to jest drugie słowo.

Charyzma pochodzi od słowa xaris, które oznacza łaskę. To rzeczownik, ale to termin, który ma związek z łaską i darami. Nie możesz uciec od słowa dar, chociaż nie lubię tego słowa.

Nie możesz tego uniknąć. Termin pneumatikos, jak powiedziałem, jest przymiotnikiem oznaczającym duchowy. Może odnosić się do osób.

Istnieją cztery fragmenty, tylko cztery fragmenty, z niecałymi 30 zastosowań tego terminu w Nowym Testamencie. To dobry termin, który możesz wykorzystać do studiowania słów. Odkryjesz, że jest to dominujący termin Pawłowy.

To termin, który dominuje w Księdze 1 Koryntian i nie za bardzo w innych miejscach. Termin duchowy nigdy nie jest używany w odniesieniu do Jezusa. Ale gdybyś miał przeprowadzić badanie na temat tego, co znaczy być duchowym, oczywiście chciałbyś porozmawiać o Jezusie.

Więc termin nie obejmuje pola. To jeden aspekt. I z jakiegoś powodu staje się bardzo ważny w księdze 1 Koryntian.

Tylko cztery miejsca. Te cztery miejsca, nawiasem mówiąc, są cytowane w leksykonie Bauera-Arndta Gingricha-Dankera na temat greckiej Biblii. I to jest bardzo ważne odniesienie, aby potwierdzić, że te cztery miejsca są postrzegane jako odnoszące się do osób duchowych.

Istnieją pewne debaty interpretacyjne na ten temat, ale przynajmniej jest to jedno dobre źródło, i oto one. Może odnosić się do osoby. Może odnosić się do czegoś, takiego jak ciało zmartwychwstania w 1 Koryntian 15, które zobaczymy.

Albo do domeny ducha, jak te tak zwane dary. W 1 Koryntian 12 do 14, termin dar jest uzupełniony pneumatikos , spirituals. To byłyby spirituals.

Ale to nie ma sensu, więc musisz coś dostarczyć. Cóż, ktoś w angielskich tłumaczeniach decyduje się dostarczyć słowo dar, zamiast tworzyć nowy termin, taki jak duchowe łaski. Albo słowo manifestacje byłoby lepsze, jak zobaczymy w definiującym wersecie w tym rozdziale.

Rozdział 12:1, dosłownie, teraz o rzeczach duchowych. Ale ponieważ ten termin może być rodzaju męskiego lub nijakiego, może to być duchowe rzeczy lub słowo dary, które zostały dostarczone. Jak powiedziałem, słowo manifestacje byłoby dobrym słowem.

Albo mogą to być osoby duchowe, te, które są obdarzone w pewien sposób. Może to być rodzaj męski w świetle 12:2 i 3, które odnoszą się do ludzi. Więc wszędzie, gdzie idziemy, i jeśli czytasz te bardziej rozbudowane komentarze, prawdziwe komentarze, widzisz, że prawie każde zdanie, każde słowo jest kwestionowane.

Nie żeby to było sporne, ale żeby wymagało wyjaśnienia. A kiedy masz szereg wykwalifikowanych uczonych na najwyższym poziomie, znajdziesz różne perspektywy na temat tego, jak opisywać rzeczy. Dobrze, termin charyzma.

To rzeczownik nijaki. Pamiętaj, możesz tego nie wiedzieć, jeśli w ogóle nie uczyłeś się greckiego, ale grecki jest jak łacina. To język rodzaju.

Masz rodzaj męski, żeński i nijaki. Płeć nie ma absolutnie nic wspólnego z tym, co słowo reprezentuje. Słowo grzech jest słowem żeńskim.

Cóż, to nie znaczy, że grzeszą tylko kobiety. I tak, musisz być ostrożny. Słowo duch jest słowem nijakim.

Pneuma jest rzeczownikiem nijakim. Nie oznacza to, że duch jest rzeczą, a nie osobą. Musisz oddzielić ideę naszego typowego pojęcia płci od tych greckich słów, ponieważ słowa rodzaju męskiego, żeńskiego i nijakiego mają te kategorie jako rzeczowniki i przymiotniki, ale ostatecznie nie ma to absolutnie nic wspólnego z kwestią płci.

Chodzi tylko o gramatykę, a są one analizowane w sensie płciowym, ale to kwestia gramatyczna. To nie jest kwestia rzeczywistości. Ten rzeczownik pochodzi od rdzenia, który oznacza łaskę.

W sferze duchowej oznacza to szczególny przejaw boskiej obecności, boskiej aktywności, boskiej mocy lub boskiej łaski. Te dwa terminy są połączone. W Rzymian 1:11, gdzie Paweł powiedział Rzymianom, że nie był w stanie przemówić do nich, i mówi, w oczekiwaniu na to, bo pragnę was zobaczyć, abym mógł wam udzielić jakiegoś daru duchowego, abyście byli utwierdzeni.

I tak tutaj, abym mógł udzielić ci pneumatycznego charyzmatu, duchowego charyzmatu. Duchowy modyfikuje rzeczownik charyzmat i jest tłumaczony jako duchowy dar, chociaż w rzeczywistości jest w liczbie mnogiej. Właściwie jest w liczbie pojedynczej tutaj, i wiesz, że z przymiotnika łatwiej niż nijakiego, duchowy dar.

Do końca możesz być ugruntowany. Z przymiotnikiem rzeczownikowym dosłownie duchowy charyzmat, oto masz. Musisz zająć się tłumaczeniem.

Nie ma czegoś takiego jak dosłowne tłumaczenie, ponieważ zwykle nie miałyby to sensu. Musisz radzić sobie z terminami. Dobrze, normalne greckie określenie na dar, *doron*, nie występuje na żadnej z tych list darów.

Podczas gdy powyższe terminy są niemal powszechnie tłumaczone jako dar, niezależnie od tego, czy go dostarczasz, czy też tłumaczysz charyzmę jako to, a czasami nawet dostarczasz go z tym terminem, gdy jest używany samodzielnie. To angielskie tłumaczenie wywołuje w umyśle niekrytycznego czytelnika szereg pomysłów, które mogą być lub nie być zamierzeniem tekstu. Więc proszę wykreśl swoje kulturowe rozumienie otrzymania daru.

Pozbądź się tego, wejdź do tego rozdziału z czystą kartą i spróbuj ogarnąć, co się dzieje w rozdziale. To jest więc trochę odpowiedź na pytanie, czym jest dar w kategoriach terminów. Ale teraz chcemy zapytać, jak zdefiniujemy tę pneumatykę *xarisma*? Definicja daru duchowego w kontekście rozdziałów 12–14 znajduje się w rozdziale 12 i wersecie 7. To najlepszy wersecie, wersecie, który jest w pewien sposób zaprojektowany, aby to wszystko połączyć.

12:7. Każdemu zaś dany jest objaw ducha dla wspólnego dobra. 12:7, objaw ducha, jest dosłownie powiedziane, i każdemu dany jest objaw ducha dla wspólnego dobra.

Tutaj użyto manifestacji, a do modyfikacji manifestacji użyto ducha. Rzeczownik dopełniaczowy jest jak przymiotnik, ale nie używa żadnego z naszych dwóch terminów. Ale mówi nam, co się tutaj dzieje w odniesieniu do tych darów.

Pomyślmy o tym przez chwilę. Teraz, każdy z nas ma manifestację ducha. To jest fraza, której powinieneś się trzymać, aby opisać i zdefiniować dary duchowe.

Są to manifestacje ducha. Teraz, to wymaga małego wyjaśnienia samo w sobie, i porozmawiamy o tym. Więc kiedy rozbijemy tę definicję, jakie są niektóre z jej cech? Przede wszystkim, na dole 179, manifestacja ducha to zdolność lub służba, którą duch aktualizuje w wierzących i która ujawnia obecność ducha.

Jezus powiedział, że po owocach ich poznacie. Cóż, po działaniach w zgromadzeniu poznacie, czy duch jest aktywny, ponieważ działania w zgromadzeniu odzwierciedlają to, czego Biblia naucza, że duch będzie wzmacniał — miłość, radość, pokój, jak owoc ducha, tego typu rzeczy.

Nie próbujesz znaleźć ducha jako osoby. Próbujesz znaleźć manifestacje, które duch by generował. Na przykład uczynki ciała, jeśli pójdziesz do zgromadzenia i znajdziesz takie rzeczy, wiesz, że to nie jest z ducha.

To jest z ciała. To jest z natury cielesnej. Ale jeśli widzisz cechy ducha, rzeczy, które duch generuje, to jest dowód.

Po owocach ich poznacie ich. Patrzysz na drzewo, aby wiedzieć, czym ono jest. Patrzysz na ludzi, aby wiedzieć, kim oni są.

W pewnym sensie, kiedy mówimy o tych przejawach ducha i mówimy o duchu w odniesieniu do zgromadzeń i ludzi, używamy tego, co jest znane jako język religijny. To opis. Pomyślmy o tym trochę więcej za chwilę.

Dobrze, teraz zauważysz, że powiedziałem tutaj, że Ciampa, jeśli wymawiam jego imię poprawnie, nigdy go nie spotkał, nazywa to subiektywnym dopełniaczem. Są to manifestacje, które wytwarza duch. Jeśli nie jesteś greckim studentem, przypadek dopełniacza w języku greckim jest bardzo produktywnym przypadkiem dla tego, co nazywamy interpretacją.

Znaczna część greki to po prostu gramatyka, ale dopełniacz ma specjalny sposób użycia i staje się bardzo interpretowalny. A w przypadku dopełniacza jest to, co jest

znane jako dopełniacz subiektywny i obiektywny. Niektóre konstrukcje gramatyczne tego wymagają.

Dopełniacz podmiotowy oznacza, że dopełniacz wytwarza działanie. Dopełniacz przedmiotowy oznacza, że dopełniacz otrzymuje działanie. Więc jeśli wiesz, czym jest dopełniacz, pytasz, czy on je wytwarza, czy on je otrzymuje? I tutaj mówi, że on je wytwarza, że duch wytwarza dary.

Teraz miejmy to na uwadze, gdy będziemy to kontynuować — drugi punkt. Pytanie brzmi, czy dopełniacz pneumatikos należy tutaj traktować jako obiektywny? To znaczy, że dar objawia ducha innym w społeczności, a duch otrzymuje, jakby, nasze etyczne zachowanie.

I dlatego, gdy ludzie patrzą na nas jak na drzewo, widzą owoc. Okej. Czy jest to subiektywne, to znaczy, co duch produkuje w społeczności.

Zazwyczaj myślę, że każdy zakłada, że to subiektywne, że duch produkuje. Ponieważ nasz czasami bezkrytyczny pogląd na duchowość oznacza, że nic się nie dzieje, jeśli duch nie pobudza lub nie przychodzi do naszej czaszki i nie mówi i tego typu rzeczy. Mamy bardzo mistyczny pogląd na duchowość w tym względzie.

I to trzeba zakwestionować, tak naprawdę. Jak powstaje duchowość? I czym ona jest? Wiemy, że Bóg jest zaangażowany. Mam na myśli, że to stwierdzenie jest jasne.

Ale jak brzmi pytanie? Jak jesteśmy duchowi? Jak duch generuje te rzeczy? Jak nasze posłuszeństwo liście takiej jak uczynki ciała czyni nas duchowymi lub cielesnymi? Widzisz, że język religijny jest niezwykle trudny do ogarnięcia. Teraz, oba znaczenia pasowałyby do kontekstu. Możesz być subiektywny lub obiektywny.

Duch produkuje, Duch otrzymuje w tym sensie, że to, co robimy, odzwierciedla Ducha, a zatem jest duchowe. Może pójść w obie strony. I znajdziesz uczonych, czytając książki, którzy pójdą w jedną lub drugą stronę.

Widzisz, to jest interpretacyjne. To nie jest tak, że Grek nam mówi. Grek daje nam okazję do podjęcia decyzji.

I powinienem powiedzieć tutaj, że znajomość greki nie rozwiązuje wszystkich kwestii interpretacyjnych i teologicznych na świecie. Znajomość greki tylko pogarsza rozwiązanie tych problemów. Język sam w sobie nie jest magiczną różdżką, która rozwiązuje wszystko.

Ani hebrajski, ani grecki. Pomaga być bardziej konkretnym, gdy szukasz rozwiązania. Ale niekoniecznie rozwiązuje problem sam w sobie.

To kwestia interpretacyjna. To kwestia kontekstowa. I ludzie będą wnosić do tego pewien bagaż.

Dlatego mamy różne odpowiedzi. Numer trzy. Cytat dopełniaczowy jest o wiele bardziej prawdopodobnie obiektywny w odniesieniu do operacji, która manifestuje ducha publicznie.

Tak więc ożywiająca moc i cel są jednością, nawet jeśli zjawiska w domenie publicznej przybierają różne formy. Thistleton.

Thistleton tłumaczy werset jako każdy otrzymuje manifestację ducha dla wspólnej korzyści. Następny punkt. Należy wziąć pod uwagę naturę języka duchowego, o którym mówiłem.

Pod parasolem kościoła, w którym duch, jak zakładamy, jest upęłnomocniający, każda aktywność, która wzbogaca społeczność w celach duchowych, jest przypisywana duchowi w języku religijnym. Nawet jeśli czasami talent, dar lub uposażenie, które posiada istota ludzka, może być produktem jej życiowej podróży, może być manifestacją. To naturalne, ale ponieważ jest pod parasolem, jest duchowe.

Rozkład przyczynowości ducha i przyczynowości nas jako ludzi, którzy wiedzą, że Bóg robi rzeczy duchowe, jest niezwykle trudny, jeśli nie niemożliwy. Ale zawsze domyślnie oddajemy Bogu zasługę. Na przykład, gdybyś prowadził samochód, a zwłaszcza na południowym zachodzie Florydy, gdzie mieszkam, na Dzikim Zachodzie jazdy, i dojeżdżasz do światła, a masz zielone światło.

Nie zakładam, że skoro mam zielone światło, to nikt nie nadjedzie. Takie założenia mogą spowodować wypadki i śmierć, bo w moim świecie ludzie przejeżdżają na czerwonym świetle jak po kałuży. Gdybym podjechał do zielonego światła i wykonał swoje zwykłe krytyczne myślenie o światłach, mógłby się znaleźć jakiś idiota, który przejechałby przez to.

To jest krytyczne. I patrzę i widzę, może tym razem widzę radiowóz, ale nie słychać syreny. Syrena, syrena, wiesz, to jest na południu Ameryki, to dwa słowa, syrena.

I nie słyszysz tego, ale go widzisz i unikasz wypadku, zatrzymując się. Albo może widzisz samochód policjantów goniących, a policjanci są zablokowani za tym samochodem, a ten samochód przejeżdża na czerwonym świetle. I ponieważ myślałeś krytycznie, zatrzymałeś się i unikałeś być może śmiertelnego wypadku.

Co robisz, gdy tak się dzieje? Dziękuję Ci, Panie. Czyż nie? Ja tak. Ale dlaczego unikałem tego wypadku? Czy unikałem go dzięki boskiemu przewodnictwu, czy też dzięki praktyce krytycznego myślenia? Prawdopodobnie to drugie.

Ponieważ niektórzy ludzie, niektórzy dobrzy ludzie, niektórzy lepsi ode mnie umierają, nie myśląc, gdy wychodzą na światło. Więc gdy jesteśmy chrześcijanami, żyjemy pod tym parasolem, że za każdą dobrą rzecz, która nam się przytrafia w życiu, szczególnie za rzeczy, które nas przerażają, dziękujemy Bogu i powinniśmy. Ale jednocześnie, czy On był przyczyną tej myśli, czy my byliśmy przyczyną tej myśli? Nie ma to znaczenia.

Nadal dziękujemy Bogu, prawda? A co z duchowymi manifestacjami? Jeśli okazujemy miłość w społeczności, czy to dlatego, że Bóg nas do tego zmusił, czy dlatego, że zrobiliśmy to z naszej dojrzałości jako chrześcijanie? Widzisz, kwestia rozłożenia tych rzeczy na czynniki pierwsze jest nie tylko czasami niezwykle trudna, ale może wręcz niemożliwa, ale nie jest konieczna, ponieważ jako chrześcijanie żyjemy pod parasolem Kościoła, Boga, i dlatego zawsze oddajemy mu uznanie, nie rozkładając na czynniki pierwsze związku przyczynowo-skutkowego. To bardzo ważna myśl. Może to być dla ciebie dziwne.

Może to dla ciebie nowość, ale jest to niezwykle ważna myśl — natura języka duchowego. Wiele błędów popełnia się w kwestii zrozumienia Biblii, ponieważ typowe czytanie Biblii nie obejmuje metafor, a niemal cały język duchowy jest metaforyczny.

Są książki na ten temat. Możesz je znaleźć, okej? A teraz kontynuujmy. Duch daje siłę każdej aktywności, która wzbogaca społeczność.

Strona 180. W celach duchowych przypisuje się to Duchowi w języku religijnym, nawet jeśli czasami talent lub dar może być produktem podróży człowieka w życiu. Muzyk, księgowy, mówca, ktoś, kto pomaga i pociesza.

Kontynuuj i kontynuuj i kontynuuj. Aby służyć swoimi zdolnościami, tymi, które być może posiadałeś przez całe życie od urodzenia i rozwoju, kiedy wchodzisz pod parasol Kościoła, wykonywanie tych ludzkich darów staje się darami duchowymi i staje się darami dla Kościoła dla ciebie i dla nich, aby funkcjonowały prawidłowo. Myślę, że musimy pozbyć się mistycyzmu darów.

Dary to funkcje, a funkcje pod parasolem to manifestacje Ducha. Możesz być duchowym woźnym. Bóg wie, że woźni to jeden z największych darów dla pastora w małym kościele, albo spędzisz czas na sprzątaniu toalet i myciu podłóg.

Cele duchowe przypisuje się Duchowi w języku religijnym, nawet jeśli czasami talent lub dar może być produktem życiowej podróży człowieka. Służyć swoimi zdolnościami pod parasolem Kościoła oznacza ćwiczyć swój dar jako osoby dla celów duchowych i duchowej formacji. Teraz musimy porozmawiać o kilku innych

kwestiach, aby to wszystko połączyć, ale chcę tylko podkreślić, że musisz bardzo głęboko pomyśleć o tych rzeczach, o których właśnie mówiliśmy.

Uzdolnieni ludzie w kościele przesączają się na powierzchnię. To metafora, przesączać się. Możesz nawet nie rozumieć, co to znaczy, ponieważ nigdy nie widziałeś perkolatora.

W moich wczesnych latach perkolator był kawiarką, w której woda przesączała się przez fusy w sposób cykliczny i robiła kawę. I były perkolatory, które ustawiało się na kuchence, perkolatory, które się podłączało. To było z wyprzedzeniem, a obecnie zamiast perkolatorów są ekspresy do kawy.

To jest więc metafora. Ta idea polega na tym, że obdarowani ludzie przenikają swoją powierzchnię w środku posługi. Zauważ, jak podkreśliłem w środku posługi.

Dzisiaj sucho, przepraszam. Przesiąkaj pośród posługi jako wynik wewnętrznej pracy Ducha i dla wynikającego z tego obrazu duchowej wspólnoty. Jesteśmy duchowi, a wspólnota jest duchowa, ponieważ robimy, ROBIMY, robimy duchowe rzeczy, aby ulepszyć naszą wspólnotę i dotrzeć do naszego świata.

Zróbmy mały przegląd darów duchowych w Nowym Testamencie. Nie zajmie to dużo czasu, ponieważ nie mamy tu zbyt wielu informacji. Zwróć uwagę na ten przegląd na stronie 180.

Terminy używane w Nowym Testamencie. Słowo dar, tak jak rozumiemy dar w naszym języku, nigdy nie jest używane w sposób, w jaki wspomnieliśmy w języku greckim, ale jest dostarczane przez tłumaczy dla następujących konstrukcji. Dar wyznaczony lub greckie określenia w tekstach daru rozkładają się następująco.

Przede wszystkim przymiotnik pneumonticus jest słowem oznaczającym duchowy, o czym już mówiliśmy. Dary duchowe są w 1 Koryntian 12 i 14. Najczęściej funkcjonuje jako przymiotnik, ciało duchowe, pokarm duchowy, pieśni duchowe, błogostawieństwa duchowe itd.

To jest przymiotnik. Proszę, trzymaj się tej idei, że to słowo jest przymiotnikiem. To znaczy, że opisuje coś.

Cztery razy odnosi się do wierzących jako duchowych, a każde odniesienie postrzega duchowość jako korelację ze słowem Bożym. Przystuduj te odniesienia, trzy z nich w Koryntianach, jedno w Galatach. Każdy z tych kontekstów przedstawia osobę duchową jako osobę posłuszną Bogu i odnoszącą się do prawdy biblijnej. Tak więc słowo pneumonticus .

Teraz słowo charyzma. Coś łaskawie danego.

Łaskawość, wdzięk. Jest używane dla słowa zbawienie w Rzymianach.
Błogosławieństwa i przywilej w Rzymianach.

Celibat w 1 Koryntian 7 :7. Dar celibatu. Łaska nieodczuwania pożądania seksualnego i w związku z tym nieodczuwania żadnej potrzeby w tym względzie. To jest dar.

To nie jest coś, co wybierasz. To coś, co wybiera ciebie. Pieniądze są łaskawie dawane.

Dary duchowe w Rzymianach i Koryntianach są również wymienione w niektórych z tych innych tekstów. Terminy te występują razem tylko w Rzymianach 1 11. To jedyne miejsce.

W świetle powyższego, tak zwane dary duchowe to wierzący, którzy demonstrują, cytują i łaskawie energetyzują funkcje w ciele, które charakteryzują zarządzanie duchowymi działaniami kościelnymi dla dobra ciała. To jest kęs. Staram się wiązać wszystko, co robię, ze źródłami, abyście mieli autorytet wykraczający poza mnie.

Tak się składa, że to moje zdanie konstrukcyjne, ale myślę, że jest dobre. Łaskawie naenergetyzowane funkcje w ciele, które charakteryzują zarządzanie duchowymi działaniami kościoła dla dobra ciała. Dobrze, więc to trochę pogłębia tę definicję.

Teraz porozmawiajmy o liście darów. Tutaj znowu nie ma ich wiele. Mamy cztery listy darów w Nowym Testamencie i mamy pewne odniesienia do nie-list, i o nich też wspomnę.

Powiniem wspomnieć tutaj, że problem listy w Nowym Testamencie jest dość powszechny. Może być częstszy niż myślisz, ponieważ czytasz je wielokrotnie, ale Nowy Testament nie jest jedyny. Platon, Sokrates i greccy pisarze uwielbiają używać list.

W rzeczywistości, zanim powstał Nowy Testament, w greckiej literaturze etycznej używano wielu list cnót i list wad. Nowy Testament pojawia się i robi dokładnie to samo. Mam serię wykładów na temat owoców ducha, około 10 godzin.

Jeśli chcesz to zobaczyć, możesz wejść na moją stronę www.gmedors.com i pod nauczaniem możesz to rozwinąć i znaleźć. Mam serię krótkich filmów, ale potem mam godzinę wykładów. Mam nawet notatki do tego.

Mam nadzieję, że zrobię jedną z tych biblijnych lub biblijnych sesji edukacyjnych na ten temat, ale lista jest wielką rzeczą. Lista cnót, lista wad, a tutaj mamy to, co nazywamy listą darów. 1 Koryntian 12, 8 do 10, przyjrzymy się.

Zauważ, jak skonstruowana jest ta lista. Wrócimy do tego później. To celowe, tak to tam umieściłem.

Następnie 1 Koryntian 12:28, inna lista, i zauważysz, że żadna z tych list nie jest taka sama. Mogą mieć pewne typowe, niektóre takie same terminy, ale nigdy nie są uporządkowane w ten sam sposób. Nie ma jednej listy zgodnej z drugą.

Rzymian 12:6 do 8 to lista. Ponownie, niektóre elementy widzieliśmy, niektóre elementy są różne, ale wydaje się, że Efezjan 4 to zupełnie inna lista. To nie jest lista funkcji, ale lista ludzi, ludzi, którzy coś robią.

Wielu mówi o Efezjanach 4 jako o liście ludzi, którzy zostali obdarowani przez Boga. I znowu, oddając chwałę Bogu, obdarowani w jaki sposób? Obdarzeni przez życie i przez ich podróż do tego punktu. Spójrz na Pawła.

Dlaczego wybrano go na tak ważną postać w Nowym Testamencie? Ponieważ Paweł uczęszczał do seminarium. Czy to nie jest słodkie? Podoba ci się to, prawda? Tak, ukończył studia doktoranckie z Gamalielem i innymi, prawdopodobnie będąc w Jerozolimie już w wieku 12 lat. Był gruntownie wykształcony.

Był przygotowany. Znał Septuagintę. Znał literaturę żydowską Drugiej Świątyni.

Znał Stary Testament w języku hebrajskim. Bóg potrzebował kogoś takiego, wybrał go i musiał to zrobić w taki sposób, aby stało się to na drodze do Damaszku. To ciekawe, prawda? Mamy więc Efezjan 4:11. A tak przy okazji, kontekst Efezjan 4 ma na celu wyposażenie świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała i doprowadzenia nas wszystkich do jedności wiary i poznania Syna Bożego.

Więc są cztery listy. To wszystko. Teraz są pewne odniesienia nielistowe.

Rzymian 1:11, o którym mówiliśmy, gdzie te dwa terminy są połączone. Paweł mówi, chcę wam udzielić jakiegoś daru duchowego. Rzymian 11:29 odnosi się do przywileju Izraela, nie do obecnej kategorii darów.

1 Koryntian 1:7, aby wam nie brakowało żadnego daru duchowego. Prolegomenat tej księgi, w której jesteśmy teraz. 2 Koryntian 1:11, King James Version, oddaje jako dar, ale powinno być błogosławieństwem lub łaską.

Ale to jest kwestia tłumaczenia. 1 Tymoteusza 4:14, nie zaniedbuj daru, który jest w tobie. I że Paweł mówi o tym swojemu protegowanemu Tymoteuszowi.

2 Tymoteusza 1:6, rozpal dar, który jest w tobie. Pastorałki są dość interesujące, ponieważ są tak osobiste, a własne zmagania Tymoteusza wychodzą na wierzch. 1

Piotra 4:10, jako dobrzy szafarze, służcie sobie nawzajem tym darem, który każdy z was otrzymał.

Dużo dyskusji na ten temat, ale żadnej innej listy. Zakłada się, że ludzie funkcjonują, a ty możesz po prostu używać tej nomenklatury, aby odnosić się do, funkcjonować i wykonywać swoją pracę, o to właśnie chodzi. Teraz, ponieważ Efezjan 4 jest trochę wyjątkowy, chcę o tym trochę więcej porozmawiać na stronie 182.

List do Efezjan 4:1 rozpoczyna stosowanie etycznej części listu. Czy zauważyłeś kiedyś, że większość listów Pawła to w połowie teologia i w połowie etyka. Nazywaliśmy to doktryną i praktyką.

Nazywaliśmy to wieloma rzeczami. Ale religijnie, każdy z listów Pawła jest pół na pół. Jeśli masz cztery rozdziały, jeden i dwa będą teologicznymi podstawami, a trzy i cztery będą zastosowaniem tych podstaw, praktyką.

Jeśli jest sześć rozdziałów, to będzie trzy i trzy. Efezjan 4 rozpoczyna ostatnią połowę sześciu rozdziałów Efezjan i zgadnij co? Zaczyna się od zastosowania tego, co robisz teraz, gdy nauczyłeś się tych rzeczy. To fascynujące.

Mam paradygmat, w którym próbuję powiedzieć, że to jest model Pawła. Wiara jest teologią, miłość etyką, nadzieja eschatologią. Myślę, że listy Pawła są takie, ponieważ wiara, miłość i nadzieja są zintegrowane w całości.

Nie mogę się tym zająć tutaj. Może będę musiał się tym zająć innym razem w innym miejscu. Tak więc Efezjan 4:1 rozpoczyna stosowanie sekcji etyki.

List do Efezjan 4:1-16 to wezwanie do zachowania jedności ducha i więzi pokoju. Czym jest to? Wersety 1-6 to podstawa jedności, a Trójca jest modelem jedności. Wersety 7-16 stwierdzają, że obdarowanie przez Boga jednostek, ludzi i urzędników w celu wyposażenia kościoła do jego pracy na świecie jest środkiem do osiągnięcia jedności.

Pod koniec dnia odpowiedzią na pytanie, jak osiągnąć jedność, jest edukacja. Masz pastorów i nauczycieli, którzy edukują społeczność, aby społeczność mogła wykonywać pracę duszpasterską. Chrześcijaństwo jest jedną z najbardziej zorientowanych na umysł religii na planecie.

A jednak zmieniliśmy to w religię nastawioną na emocje. Ludzie pomijają umysł, aby móc wykonywać czynność. Cóż, jeśli to zrobisz, pozbawisz się zdolności i głębi tego, co robisz.

Nie można rozdzielić umysłu i aktywności. Są razem. Taka jest biblijna prezentacja.

Obdarowywanie kościoła przez jednostki w celu wyposażenia go jest sposobem na osiągnięcie jedności. Wszyscy jesteśmy obdarowani, aby wypełnić zadanie w kościele poprzez nasze połączenie z Chrystusem. 4:7 Paweł potwierdza obdarowywanie za pomocą analogicznego tekstu dowodowego w użyciu Psalmu 68 i ma on chrystologiczny wydźwięk.

Będziesz musiał to zobaczyć. Wstąpienie i zejście odnosi się do wcielenia i wniebowstąpienia Chrystusa. List do Efezjan 4:11-16 koncentruje się na grupie obdarowanych osób, które są odpowiedzialne za wyposażenie wierzących do wykonywania pracy duszpasterskiej.

Kościół nie jest salą ewangelizacyjną. Jest to ośrodek wyposażenia. Przychodzisz, zostajesz wyposażony, wychodzisz i wykonujesz pracę ewangelizacyjną, a następnie sprowadzasz tych ludzi, aby mogli zostać wyposażeni, aby wyjść i wykonać tę pracę.

W rozwoju kulturalnym Ameryki i amerykańskiego kościoła, duża jego część przekształciła kościół w salę ewangelizacyjną. Osiągnęli wielki cel, przyprowadzając ludzi do Chrystusa, ale kiedy przyprowadzili ich do Chrystusa, nic z nimi nie zrobili. Niektórzy próbowali, ale być może bałagan, w którym jesteśmy teraz w amerykańskim kościele, jest wynikiem braku celu edukacyjnego w kościele.

Byłem w wielu megakościołach w swoim życiu i odkryłem, że jest absolutnie niesamowite, że w megakościołach nie ma planu edukacyjnego. Mają szkółki niedzielne, które są nastawione na zaspokajanie odczuwanych potrzeb, a nie na edukowanie zgromadzenia, jeśli w ogóle mają szkółki niedzielne.

Co się z nami stało? Gdzie podziała się misja edukacyjna? Czy zauważyłeś kiedyś, że w dużych kościołach, które mają zasoby, aby zatrudniać pracowników, masz starszych pastorów, masz pastorów administracyjnych, masz pastorów młodzieżowych, masz starszych pastorów, masz pastorów małżeństw, da-da, da-da, da-da, dla niektórych moich byłych uczniów. Gdzie jest pastor-naukowiec? Gdzie jest pastor edukacyjny? Gdzie jest osoba, która jest nie tylko uzdolniona, ale i przeszkolona do nauczania, która może edukować starszego pastora, który prawdopodobnie sam nie był odpowiednio wykształcony? Bardzo niewiele kościołów ma taką kategorię, ponieważ utraciliśmy misję edukacyjną. Tak więc jest to grupa uzdolnionych osób, które są odpowiedzialne za wyposażenie wierzących do wykonywania pracy duszpasterskiej, a to wyposażenie zaczyna się w Rzymian 12:1 i 2. Muszą uzyskać przemieniony umysł, aby mogli osiągnąć własność chrześcijańskiego przesłania i być w stanie powtarzać je w sposób znaczący i głęboki innym.

Bez tego nie możesz się uwiecznić. Przychodzisz, aby się wyposażyć. Wychodzisz, aby przyciągnąć innych.

No więc to są listy. Efezjan. Efezjan to świetna księga.

W rzeczywistości niektórzy twierdzą, że Efezjan ma więcej teologii Pawłowej niż nawet Księga Rzymian. To niesamowite. Jeśli kiedyś zechcesz studiować Efezjan, polecę ci komentarz Harolda Hohnera.

HOEHNER. Harold Hoehner. Harold był profesorem w Dallas Theological Seminary przez jakieś 50 lat, jak sądzę.

On już nie żyje. Był wspaniałym, wspaniałym człowiekiem. Znałem go i kochali go wszyscy, którzy go znali.

Był szanowaną osobą. Był dobrym uczonym i napisał mistrzowską księgę o Efezjanach. Niewiele pytań pozostało bez odpowiedzi w tej księdze.

Myślę, że jest to opublikowane przez Baker. Harold Hohner o Efezjanach. Dostaniesz to i będziesz miał coś, co może cię wyposażyć, aby dobrze pracować w księdze Efezjan, a ponadto jest czytelna.

Niektóre komentarze nie nadają się do czytania, ponieważ są tylko do odniesienia. Tylko do odniesienia. Teraz, Hohner jest z pewnością do odniesienia, ale jest też wystarczająco czytelny, aby można było się przez niego przebić, a są też inne.

Filozofia listy. Teraz, kiedy myślisz o listach i tych poszczególnych listach, jak o nich myślisz? Cóż, przede wszystkim musisz pomyśleć o tych myślach. Proszę bardzo.

Żadna lista nie jest kompletna, więc nie jedź na koniu jednej listy, jakby to był koniec twojego życia. Nie jest. Żadna lista nie jest kompletna sama w sobie.

Co więcej, każda dana lista zaprojektowana, a myślę, że opuściliśmy tam S na każdej liście, jest zaprojektowana tak, aby służyć celowi w jej własnym kontekście. Każda lista, w pewnym sensie, jest warunkowana kontekstowo. Człowieku, są świetne listy.

Owoce Ducha to świetna lista. 2 Tymoteusza rozdział 1 w wersetych od 5 do 7 zawiera jedną z list, które uwielbiam, a oba te rozdziały dotyczą kwestii miłości i oba umieszczają miłość na końcu. Och, tak naprawdę owoce są na pierwszym miejscu.

A więc co w Galatów? Więc jest ogromny projekt w tych listach. Niektóre z nich są po prostu, a niektóre wydają się przypadkowe. Może nie potrafisz wyjaśnić projektu, a potem dostajesz takie, które są tak zaprojektowane, że zwalają cię z nóg. W związku z tym wszystkie listy tego samego tematu muszą być porównywane.

Więc jeśli chcesz wiedzieć, jakie są prezenty, musisz spojrzeć na wszystkie te listy, a także na te, w których nie miałeś listy, ale miałeś odniesienie. Ale zauważ to, umieść

punkt numer cztery. Suma wszystkich list tego samego tematu niekoniecznie oznacza, że masz kompletną listę.

Więc idź dalej i weź wszystkie dary, jakie znajdziesz w Nowym Testamencie, i zrób sobie quiz, aby dowiedzieć się, jaki jest dar ludzi, a możesz przegapić, jaki jest ich dar, ponieważ ich naturalne obdarowanie do służenia Chrystusowi w kościele może być tym, czego akurat nie ma na liście w Nowym Testamencie. Może mają kwalifikacje, aby zostać superintendentem szkoły niedzielnej. Może są najlepszymi woźnymi na świecie i kochają to robić.

Może są bileterami. Wiesz, dobry bileter to dar niebios z wielu różnych powodów. Może są kimś, kto zarządza nabożeństwem.

Dobry lider pieśni to dar. Nie jestem pewien, czy zespoły uwielbieniowe to dary. Przepraszam, po prostu jestem trochę sarkastyczny.

Dobry lider nabożeństwa to dar. Tak więc wraz ze zmianą kultury zmieniają się potrzeby zgromadzenia. Tak więc dary nieustannie rozszerzają się na kategorie potrzeb w społeczności.

Braku daru nie trzeba dowodzić, znajdując odniesienie w Nowym Testamencie. Ale to przez posiadanie faktu funkcjonowania danej osoby możemy ulepszyć sposób działania kościoła. Wiele kościołów w kulturze amerykańskiej miało to, co nazywamy programami wizytacji.

To zanikło. Niektóre z powodów to kultura i dostęp do ludzi. W Hong Kongu nie można odwiedzić, ponieważ jest to nielegalne w wysokich budynkach.

Tak przynajmniej mi powiedziano, i tak, masz metody, aby dostosować się do miejsca, w którym jesteś. Ale są ludzie, którzy mają dar odwiedzania ludzi, którzy odwiedzili twój kościół.

I mogą wejść i nie być obrażliwi, i być szczęśliwi, i sprawić, że ci ludzie będą chcieli przyjść. Lubię używać analogii, możesz zaprowadzić konia do wody, ale nie możesz zmusić go do picia. Jednak twoim zadaniem, przez analogię, jest sprawić, by był spragniony.

Jeśli będą wystarczająco spragnieni, będą pić. Niektórzy ludzie mają dar sprawiania, że grzesznicy będą spragnieni szukania Boga. Widziałem to.

Nie mam takiego daru. Ale miałem przyjaciół, a nawet pracowałem w ministerstwach, gdzie moi szefowie byli tak utalentowani w tym względzie. To by cię zważyło z nóg.

Po prostu tacy byli. Tak więc ta rzecz obdarowania, daru i funkcjonowania w kościele, to te manifestacje są tym, czego chce duch. Ale często duch bierze nas takimi, jakimi jesteśmy i wykorzystuje nas w tym względzie.

Więc suma tego wszystkiego nie jest końcem dnia. Co więcej, co dodałbyś do listy darów duchowych dla swojego kościoła w twoim własnym kontekście kulturowym? To byłaby świetna dyskusja. Co byś dodał? Jeśli jesteś kościołem start-upowym i masz jedną lub dwie osoby, na które możesz liczyć, że upewnią się, że audytorium szkolne zostało zreorganizowane na poranne nabożeństwo, nie musisz się o to martwić.

To dar niebios. To dar, że ktoś jest wystarczająco odpowiedzialny i utalentowany, aby to zrobić. Dźwięk to dar.

Ale czym to jest? To funkcja. To zestaw umiejętności, który niektórzy mają, a inni nie. PowerPoint.

No i masz. Technologia. To są rzeczy, które w naszych obecnych kościołach są tak ważne.

Muzycy. Wow. Mówią o uzdolnieniach. Dobry muzyk jest wart swojej wagi w złocie. I tak, filozofia listy w Biblii, musisz się w to zaangażować i musisz porzucić, prawdopodobnie, pewne stereotypy, które wprowadziły cię w błąd co do natury uzdolnień. Teraz obserwacje w świetle tych danych, nad którymi pracowaliśmy.

Strona 182 na dole. Zauważ, przede wszystkim, że dary są funkcjami, które wypełniają i wzmacniają działania kościoła. Funkcje są pod parasolem kościoła, a kościół jest orkiestrowany przez Ducha.

W związku z tym są one obrazowane w odniesieniu do dzieła Ducha. Nie musisz tego rozbierać na części i nie powinieneś być zbyt spięty, aby żądać, że to był Duch Święty, a nie tylko naturalny porządek rzeczy pod parasolem. Uważaj na to.

2a. Niektóre dary są cudowne, a zatem są bezpośrednim darem od Boga. Niektóre dary są zwykłymi funkcjami osób, które wyłaniają się jako obdarowane, na przykład, zachęcaniem innych.

Dar zachęty. Mam dar krytyki. Myślę, że to część bycia nauczycielem.

Nigdy nie byłem zbyt dobry w zachęcaniu. Płacono mi za ocenianie prac i pokazywanie, jak możesz zrobić to lepiej. Nie zostałem zatrudniony, aby dać ci nagrodę za wykonywanie pracy na poziomie C.

Wychłosczę cię za to, okej? W tym względzie umiejętności i charakter osoby przed zostaniem chrześcijaninem mogą również służyć Bogu i społeczności w tym nowym

kontekście duchowym i tym samym być nazywane darem duchowym. 3a. Decyzja o roli cudownych rodzajów darów w obecnym kościele jest przedmiotem wielu dyskusji.

Porozmawiamy o tym więcej, a na końcu naszego wykładu tekstowego mam cały wykład na ten temat. Jest książka, która jest teraz stara i prawdopodobnie wymaga przeróbki, *Our Miraculous Gifts for Today* autorstwa Wayne'a Grudema, redaktora, i są cztery poglądy, jak sądzę, w tej książce, co pomaga rozpocząć tę dyskusję, ale książka jest teraz daleka od ukończenia ze względu na swoją datowość. 4b.

Wszystkie listy są warunkowane kontekstowo, a zatem żadna lista ani nawet suma list nie jest koniecznie kompletna. W związku z tym kościół nadal rozszerza to, co stanowi dar na podstawie zmienionych warunków kulturowych i potrzeb ciała. 5. W jaki sposób kościół identyfikuje dary swoich członków? Skąd wiesz, jaki jest twój dar? Skąd wiesz, jaki jest dar kogoś innego? Przede wszystkim krytyczne myślenie o tym, czego potrzebuje kontekst posługi, jest ważną rzeczą dla zgromadzenia. Ważne jest, aby usiąść i dokonać krytycznego myślenia o tym, czego potrzebuje zgromadzenie.

Wiem o pewnym kościele, który właśnie się rozrósł i nie działał, więc musieli zwolnić swojego pastora. Mieli pewne dary, ale nie takie, jakich potrzebowali, i teraz zmieniają swoje nastawienie. Mam przyjaciela, który ma dar pomagania kościołom w przemyśleniu, kim są i jak powinni się przygotować do posługi. Ten mój przyjaciel jest bardzo utalentowanym autorem wielu książek i robi to za darmo. Wszystko, co musisz zrobić, to zapłacić za jego lot i zapewnić mu zakwaterowanie, a on się tym zajmie.

Cóż za pomoc, cóż za dar, ale nie mogę zmusić tego kościoła, żeby to zrobił. Oni myślą, że wiedzą, czego potrzebują. Oni myślą, że wiedzą.

Nigdy nie daj się zwieść, myśląc, że wiesz bez pomocy. Dlatego Bóg dał nam społeczność, a ich społeczność jako połączona społeczność nie może wznieść się wyżej niż oni sami. Potrzebują kogoś, kto pomoże im zobaczyć rzeczy, znaleźć to, czego potrzebują, naprawdę znaleźć to, co jest ich talentem, i pomóc im się rozwijać w pewnych obszarach i być odpowiednimi w innych obszarach.

Sam tego nie robisz. Potrzebujesz pomocy. Każdy potrzebuje pomocy, bez względu na to, kim jesteś.

Więc myślenie krytyczne nie dzieje się naturalnie. Potrzeba kogoś, kto ma umiejętności, aby to zrobić, po drugie, poprzez obserwację, jak członkowie funkcjonują, gdy czczą i pracują w ciele.

Wystarczy rozejrzeć się wokół. Zajmij się czymś w zgromadzeniu, a potem zobacz, co się stanie. Zobacz, kto wślizgnie się w szczelinę potrzeby i sprawi, że się to stanie.

Bądź czujny w swoim myśleniu krytycznym. Nie deklarujesz swojego daru. Ciało potwierdza twój dar.

Możesz powiedzieć, myślę, że mam dar, ale to nie ty decydujesz, że go masz. Jeśli powiesz, myślę, że mam dar, a twoim następnym krokiem będzie powiedzenie tej kongregacji, czy uważasz, że mam dar? Znam ludzi, którzy po prostu umierali z chęci nauczania w szkole niedzielnej. Wierzyli, że są utalentowanymi nauczycielami i w ciągu jednego kwartału zmniejszyli liczbę uczniów z 40 do 10.

Cóż, nie byli utalentowanymi nauczycielami. Trzeba było ich przeorganizować. Trzeba było im pomóc, aby krytycznie zobaczyli, że to nie był ich dar.

Po trzecie, przez uznanie przywództwa ustanowionego przez Boga. Efezjan 4:11. Istnieje potrzeba przywództwa. Nie wszyscy jesteśmy pastorami.

Widziałem kościelne znaki, które mówią, że duchowni zgromadzenie. Nie, to nieprawda. Nie każdy w tym zgromadzeniu jest obdarzony darem robienia tego, co należy zrobić w ramach oficjalnej posługi.

Teraz wszyscy służą ludziom, ale to jest sprowadzenie tego słowa poniżej linii wodnej. Pewne osoby muszą przewodzić. Teraz, muszą istnieć kontrole i równowagi w przywództwie w grzesznej domenie, i może to szybko się zepsuć, ale faktem jest, że Bóg dał ludzi do przewodzenia.

Muszą się pojawić. Muszą zostać rozpoznani. Muszą zostać wysłuchani.

Czasami trzeba ich też popchnąć, ale to proces edukacyjny sprawia, że tak się dzieje — uznawanie przywództwa ustanowionego przez Boga. Tylko dlatego, że ktoś mówi, że jest ustanowiony przez Boga, albo nawet kościół mówi, że jest ustanowiony do tego, jeśli to spieprzą, musisz rzucić im wyzwanie.

Ponownie, zgodnie z 1 Tymoteusza 3, nie mówisz kościołowi, jaki urząd chcesz piastować. Powiesz, no cóż, pragnę posługi. Biblia mówi, że jeśli ktoś pragnie być pastorem, pragnie dobrej pracy, no cóż, przeczytaj resztę.

Następnie kościół mówi ci, czy twoje pragnienie jest ważne, czy nie. Nie mówisz kościołowi, jaki urząd chcesz piastować. Oni mówią ci, jaki urząd jesteś uprawniony piastować.

To jest siła społeczności, ale musi to być społeczność, która myśli, a nie tylko wyraża emocje. Musisz mieć krytyczne myślenie. Musisz być spostrzegawczy.

I musisz być w stanie stanąć poza sobą i zobaczyć, jakie są twoje mocne i słabe strony. Możesz tego pragnąć, ale to kościół ci powie, czy jesteś. Prywatny i niezależny sposób myślenia amerykańskiego chrześcijaństwa okropnie nadużył tej całej kwestii darów.

Uważamy, że obdarowywanie jest naszą decyzją, ale to nie jest nasza decyzja. To wola Boga i uznanie kościoła w kontekście posługi. Nie pytaj, jaki jest twój dar.

Po prostu zabierz się do roboty. Zrób coś i zobacz, jak to się pojawi. Tak właśnie robiono w Nowym Testamencie.

Tak to się robi w prawdziwym świecie, nawet w świecie biznesu. Zaczyna się jako mężczyzna w tym wielkim budynku, a twoje zdolności i uczciwość pomagają ci naturalnie wspinać się po szczeblach aktywności i odpowiedzialności, nie dlatego, że tego wymagasz. 1 Tymoteusza 3, możesz pragnąć, ale kościół wyznacza poprzez ocenę.

To jest swego rodzaju przegląd darów. Gdy zaczniemy ten rozdział, wrócimy do następnego wykładu na stronie 183 i przyjrzymy się dokładniej, jak tekst rozwija te kwestie, szczególnie w kontekście, w którym Paul musi dokonać pewnych korekt. Miłego dnia.

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 28, 1 Koryntian 12-14, Odpowiedź Pawła na pytania dotyczące darów duchowych. Wprowadzenie do 1 Koryntian 12-14.